

Mátay László úrnak
a Stop főszerkesztője

Tisztelt Mátay Úr!

1.) Levelemre nem válaszolt, amit önmagában is megdöbbentőnek és sértőnek tartok, hiszen Ön okozott nekem károkat és elkerülhető teendőket. A lekezelés nem szép tulajdonság és általában – ahogy most is – nincs alapja. Feladatainak ellátásával pedig szerintem összeférhetetlen ez a stílus.

A „félreértést” ugyanis Önnek és munkatársainak észre kellett volna venniük és minden kérés nélkül, elnézést kérve helyre kellett volna hozniuk. Ön azonban helyreigazítási kéresemnek sem tett eleget, nem adta meg a válaszadás lehetőségét, amit akkor is biztosítania kell, ha nem igazít helyre. Nem a jog és az etika jegyében járt el.



Mátay László még a Duna Televízióban, a Hírmondóban

2.) Önnek tudnia kell, nem tekinthető helyreigazításnak, ha a hibás mondatot kicserélik, de erre nem hívják fel olvasóik figyelmét. Igényként jelöltem meg, hogy a saját híreikkel is ellentétes mondat állításáért kérjenek elnézést. Ez sem történt meg.

3.) Kértem, hogy minden médiumot, amelyik átvette az Önök téves információját, külön tájékoztassanak. Ne nekem kelljen magyarázkodnom, hogy nem zárult még le a

bírósági eljárás, nincs jogerős ítélet. Ez sem történt meg, azzal különösen nem, hogy e mondatot kicserélték, hiszen azok, akik már elolvasták, miért olvasták volna el újra? A cikket (másokkal együtt) levették az internetről, majd visszatették. De a címlapon ezután csak rövid ideig maradt. A cikket újra feltették, valójában visszacsempészték: nevem alapján nem is található meg. (Zuschlag Jánosnál viszont igen, pedig kifejezetten kértem, ne mossanak össze különböző ügyeket.) Az előbbieket miatt nem lehetett az írásnak sok új olvasója, de azok is miért figyeltek volna fel a változtatásra?



A Hírmondó adásának vendége volt Mádi László, a költségvetési bizottság alelnöke (Fidesz)

4.) A cikk prejudikáló címe és az, hogy ezt a cikket fényképpel jelenítik meg, továbbá a fénykép prejudikáló képaláírása viszont ugyanaz maradt. A cikk egyéb hibás állításai, amelyekről és helyrehozásukról – amint ezt megírtam – Önnel külön akartam véleményt cserélni, nem változtak. Ezzel a jogsértés – közvetettebb formában ugyan, de – továbbra is fennáll. Az „állítások” több tekintetben is sértik személyiségi jogaimat, ellentétesek az alkotmánnyal, az ártatlanság alkotmányos vélelmével, ami a tisztességes eljárás és a védekezés lehetőségének alapja kellene, hogy legyen, továbbra is prejudikálnak stb. Kihathatnak a bírósági tárgyalásra, de a sajtó és a közvélemény – személyem, védekezésem, könyveim, honlapom stb. iránti – érdeklődésére is. Jelzést adnak a sajtónak, mivel lépjenek fel. (Mindenkinek tudja, milyen körökhöz állnak Önök „közelebb”. Még akkor is, ha Ön időnként megjelenik a Hír TV egyik beszélgetős műsorában.)

5.) Az Önök cikke után – és annak ellenére, hogy minden sajtóorgánum megírta, hogy nem jogerős az ítélet – valótlanságra alapozott hazugságkampány indult ellenem a sajtóban. És – fura módon (?) – inkább annak másik (polgári) oldalán. Ebben bizonyára szerepe lehetett az Önök azon (egyébként helyes) állításának, miszerint Szabadi az ellene folyó eljárást koncepciósnak minősítette. De ezt helytelenül kapcsolták össze az ítélettel: lám-lám mégis jogerősen elítélték! (Mintha ez, ha ez egyáltalán megtörtént volna is, ellentétes lenne azzal, hogy koncepciósnak a per. Aminek tételes kifejtését az Ön munkatársa az utolsó szó jogán elhangzásakor meghallgathatta volna, megérthette volna. De végig sem hallgatta, hanem idő előtt elment. Hogy megírja: mi történt a *távollétében*. Nem csoda, hogy „tévedett”. És nem csak abban, hogy rajtam gúnyolódott. Ki kellene próbálniuk a másik szerepet!)

6.) Nem véletlenül kértem, amit kértem: cikkük megjelenését és (nem korrekt) „kijavítását” követően sorra jelennek meg olyan „híradások” más újságokban, egyes televíziókban, amelyek jogerős elítéléséről szólnak, illetve megfogalmazásaikkal azt a látszatot keltik, mintha ez megtörtént volna. Ez pedig további károkat okoz és nemcsak az elkerülhető ügyintézés miatt, hanem azért is, mert ezzel folytatódik a nyomás a közvéleményre, a sajtóra és a bíróságokra. Lejáratják személyemet, állításaimat, eddigi védekezésemet. *Mindezért Önt felelősség terheli.*

7.) Mindezekén túl az az általános benyomásom, hogy Önök sincsenek teljesen tisztában a hatályos joggal és/vagy nem tartják fontosnak a jog ismeretét. Talán úgy gondolják, hogy úgy működnek a dolgok, hogy „kiadják a kilövési engedélyt” és minden (akármilyen) megtehető a célkeresztbe vont személlyel szemben. Pl. megsérthetőek és Önök által a személyiségi jogai. Mert igaz ugyan, hogy ha nem is példa nélküli volt, de évtizedek óta nem volt példa arra, hogy volt kormánytagot előzetesbe vegyenek.

De arra talán korábban sem volt példa, hogy azért rendeljenek el előzetest, hogy a bilincses-pórázos vezetgetésekről ki nem takart arcú fényképeket és videókat hozzanak nyilvánosságra. Engedély nélkül készítsenek felvételeket, és engedély nélkül mutassák be újra és újra Ezzel megvalósítva az emberi méltóság megsértését is, prejudikálva, előre elítélve az illetőt, bűnösségét sulykolva. Ezzel számára óriási károkat okozva, még a későbbi bírósági tárgyalásra is nyomást gyakorolva. (Ennek lehetséges következményét az USA Legfelső Bíróságának egyik, 44 évvel ezelőtti határozata állapította meg, amikor megsemmisített egy életfogytiglani ítéletet, amit az ellenséges sajtó „karneváli magatartására”, prejudikációjára vezetett vissza. Erről honlapomon olvashat a *Lejáratás és prejudikáció. És az ítélet: Magyarországon és másutt* című cikkben.) És durván visszaéljenek a sajtószabadsággal, és a személy fogva tartásával, hiszen onnan különösen nem tud ezellen védekezni. (Máshonnan sem könnyű persze.)

Polgári peremben, ami az egyik lap ellen folyik, mert 2005 óta az interneten folyamatosan mutogat rólam egy ilyen képet, az újság azt adta elő: az ügyészesség (!) értesítette, hova és mikor menjen, ha Szabadi Bélát meg akarja *ilyen módon* örökíteni. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy felhatalmazták arra, így járjon el. A bíróság elsőfokon előbb egy, aztán két jogsértésben is elmarasztalta e lapot, erről a média viszont egy esetben sem adott tájékoztatást! A MÚOSZ Etikai bizottsága egy másik újság esetében állapította meg, hogy ehhez hasonló magatartásával megsértette az

etikát. Erre felhívta a sajtó figyelmét, cikkük következtetéséből úgy látszik Önöknél ez sem tudatosult.

Szeretném emlékeztetni arra, hogy a Stop a Zuschlag-ügyben a bilincses-pórázos, ki nem takart arccal ábrázolt fotók egyik publikálója volt. Ezzel a magatartással rendkívül nagy károkat okoznak Zuschlagnak és társainak, hiszen durván prejudikálnak, de a szocialista pártnak is. Erről az érintettek, ügyvédek, szakértők, politikusok stb., mintha nem tudnának. Szomorú, hogy nekem kell felhívni a figyelmet arra, hogy az ilyen képekből ne csináljanak gyakorlatot. Azért sem, mert e gyakorlat rombolja a közállapotokat. És mert nyilvánvalóan törvénytörő és sérti az újságírói etikát is.

Várom jelentkezését! A hallgatás nem lehet munkamódszer! Semmiképpen nem ügyes, hanem bizonyos vélemények szerint (ld. egy levél a honlapon) egészen más magatartás.

Budapest, 2008. november 13.

Üdvözlettel:

Dr. Szabadi Béla

Forrás: honlap

<http://www.szabadibela.hu>